

Un viitor glorios trebuie să influențeze modul în care trăim în prezent

MISIUNE

ILEANA-INA HRIȘCĂ,
Director executiv
Centrul Român de Studii
Transculturale

Pandemia de SARS-CoV-2 a generat la nivel global diverse interpretări legate de vremurile pe care le trăim, dar pentru liderii de misiune, în mod cert, pandemia a atras atenția atât asupra calității timpului pe care îl traversăm, cât și asupra cantității de timp ce a mai rămas bisericii. În epistolele sale, apostolul Pavel a fost preocupat să transmită credincioșilor faptul „*vremea s-a scurtat*” (1 Cor. 7:29a) și că pe măsură ce sfârșitul se apropie, va fi afectat și caracterul timpului, așadar, nu este o noutate realitatea că „*zilele sunt rele*” (Efes. 5:16).

Printre cei spulberați de nemilosul virus se numără frați și surori din bisericile noastre, până și pastori sau lideri ai unor lucrări semnificative. Chiar dacă astfel de despărțiri ne îndurerează inimile și este necesar să fim prudenți pentru a nu facilita răspândirea bolii, indiferent de pericolele ce vin, noi trebuie să adoptăm o atitudine care să Îl onoreze pe Domnul. Aflat în primejdia morții, Dietrich Bonhoeffer a declarat, „*faptul că Isus a murit este mult mai important decât faptul că eu voi muri!*”

În cartea sa, *Cunoscut de Dumnezeu*, Brian Rosner subliniază faptul că „identitatea celor cunoscuți de Dumnezeu ca și copii ai Săi, poartă cu sine un stil de viață diferit.” Identitatea unui creștin este formată din istorie și destin. Noi suntem responsabili pentru rolul pe care îl avem în a lega istoria de destin și trebuie să permitem viitorului nostru glorios să influențeze modul în care trăim în prezent.

Viitorul nostru cel mai glorios se reflectă cel mai bine în invitația de a intra în bucuria Stăpânului datorită faptului că am răscumpărat vremea și ne-am investit în lucrarea Sa cu dedicare și credincioșie!

De la intrarea în pandemie, la Centrul Român de Studii Transculturale (CRST), am încercat să răscumpărăm vremea, chiar dacă în aceste șapte luni am experimentat schimbări radicale.

Schimbarea majoră a avut loc la finalul zilei de 10 martie, zi în care studenții aveau bagajele făcute și sandvișurile pregătite pen-

tru a porni spre Grecia în zorii zilei de 11 martie. Urma o săptămână de lucrare misionară între refugiații din Atena, vizite în bisericile de iranieni și afgani, dar și o expunere consistentă la lucrarea și mărturia misionarilor români din echipa *Hellenic Ministries*. Însă, în seara dinaintea călătoriei, misionarii din Grecia ne-au sunat și ne-au cerut să nu mai pornim la drum, pentru că guvernul elen a închis granițele pentru străini. În dimineața următoare s-au închis și școlile publice din România și am considerat și noi important să oferim posibilitatea studenților să meargă acasă. După șocul provocat de anularea călătoriei de misiune, vestea că trebuie să părăsească și campusul i-a adus pe studenți la o acceptare negativă, pentru că, deodată, ei s-au văzut scoși din locul care le devenise ca o a doua casă și ajunși în faza în care visul lor de pregătire pentru misiune parcă se năruia. Dar, în doar două zile, am lucrat la un model de predare a cursurilor prin conferință video, iar studenții au fost invitați din nou să fie împreună în „sala de clasă electronică”. După prima săptămână de cursuri, **Crina G.**, studentă de anul I, declara: „*predarea online este o experiență nouă, atât pentru noi ca studenți, cât și pentru școală, însă Domnul ne-a pus la dispoziție tehnologia cu ajutorul căreia încercăm să fructificăm timpul acesta. Sunt mulțumitoare Domnului meu pentru că putem continua pregătirea în acest mod, dar și pentru că El a ales să ne învețe încă de pe acum faptul că trebuie să fim flexibili pentru a birui în lucrare.*”

Această declarație poartă valențele pozitive ale acceptării la care au ajuns studenții. Însă, fără schimbările bruște prin care am trecut, nu am fi ajuns așa de repede la o experiență atât de frumoasă cu predarea online.

Iată că această criză ne-a determinat să adoptăm noi strategii de echipare, care reprezintă o oportunitate extraordinară și pentru unii misionari. Bunăoară, un misionar din Madagascar și o misionară din Bangladesh s-au simțit îmbogățiți prin participarea la cursurile online chiar de pe câmpul de misiune.

Ne-am așteptat ca pandemia să se încheie după starea de urgență, odată cu venirea verii, dar iată că este toamnă* și valul infectărilor pare de nestăvilit.

Chiar și în aceste condiții, după aproape jumătate de an în care nu am avut studenți

„*Luați seama deci să umblați cu băgare de seamă, nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți. Răscumpărați vremea, căci zilele sunt rele.*”
(Efeseni 5:15-16)

în campus, ne-am bucurat de revenirea lor la data de 31 august, odată cu reînceperea anului școlar. Deși studenții au venit la campus, profesorii internaționali nu au putut călători, motiv pentru care cursurile s-au susținut tot online, însă studenții consideră că echiparea lor este mult mai eficientă în acest mod.

De cursurile online au profitat și alți tineri români cu interes pentru misiune și au experimentat, cel puțin pentru o săptămână, ce înseamnă să te pregătești pentru misiune transculturală. Iar cursurile online din luna septembrie au determinat-o pe **Victoria M.**, o tânără farmacistă din Timișoara să își depună demisia și să se înscrie ca studentă la CRST. Glorie Domnului! Victoria primise deja o chemare specifică de a sluji printre musulmani, dar era în căutarea unei școli potrivite. Iar Studiile Internaționale de Islam, care s-au predat online, au convins-o că școala noastră îi poate oferi o pregătire temeinică pentru misiune.

Stimați cititori, traversăm un segment de istorie unic pentru generația tânără, ideal pentru studiu și pregătire. Curând, când pandemia se va încheia, ușile multor țări restrictive se vor deschide din nou. Atunci vom avea multe oportunități de slujire, majoritatea ca urmare a suferinței pe care a generat-o pandemia. Atunci va fi nevoie de mulți lucrători, care să fi fost deja pregătiți!

Teologul american Walter Wink afirma că „istoria aparține mijlocitorilor” pentru că aceștia, prin rugăciuni de mijlocire, adoptă o împotrivire spirituală față de realitatea care stă în calea a ceea ce Dumnezeu a promis.

Rugăciunea aduce aerul viitorului în atmosfera sufocantă din prezent

Haideți să trăim cu nădejdea că Domnul ne va împuternici să împlinim Marea Trimitere, printr-un număr cât mai mare de lucrători trimiși la secerișul Său, cu scopul de a conduce la Hristos oameni din orice grup etnic! Viitorul nostru cel mai glorios se reflectă cel mai bine în invitația de a intra în bucuria Stăpânului datorită faptului că am răscumpărat vremea și am ne-am investit în lucrarea Sa cu dedicare și credincioșie!

(*Articolul a apărut prima dată în revista Genesis nr. 46 din luna octombrie 2020)

Instantanee din activitatea CRST în anul 2020

